

Arrest

nr. 69 080 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 21 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN loco advocaat M. FRERE en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 16 april 2011 het Rijk binnen en diende op 16 april 2011 een asielaanvraag in. Op 6 juni 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in de provincie Xinjiang, Sundagh dorp, op 10 februari 1973 en van Oeigoerse afkomst te zijn. Na uw middelbare school gaat u geschiedenis studeren aan de Xinjiang Normaal Universiteit in Urumqi en u behaalt in 1997 uw diploma. U huwt in 1998 met A. S. die les geeft in folklore aan de universiteit waar u uw diploma haalde, namelijk de

Xinjiang Normaal Universiteit in Urumqi. U ging lesgeven op de Urumqi pedagogische school. In 1999 beviel u van een zontje Y. genoemd. U moest twee keer gedwongen abortussen ondergaan in 2000 en in 2001 omdat u onvoldoende tijd had gelaten tussen de zwangerschappen. In 2003 beviel u van uw tweede zontje K. U doceerde geschiedenis en in 2000 heeft u tijdens de les zaken gezegd op een manier die de Chinese overheid niet zint. U kreeg hiervoor een eerste waarschuwing. In 2007 gaf u opnieuw tijdens een les opmerkingen over de officiële versie zoals de Chinese overheid wilt dat u ze doceert en u gaf de opmerking dat de Chinezen jullie geschiedenis en cultuur willen inkorten. Aangezien dit de tweede keer was, riep het instituut u op en straffen ze u met inhouding van drie maanden loon, het inhouden van de eindejaarspremie en een publieke kritiek op een bijeenkomst van collega's. U bleef verder les geven en uw instituut ging in 2008 op in de Urumqi Vakuniversiteit. Tijdens het 5 juli evenement werden uw man en een zoon gebeten en de politie vroeg uw man een document te tekenen dat Oeigoeren dit hadden gedaan en niet Chinezen. Op 7 juli 2009 was u in een supermarkt waaruit u kon ontsnappen toen die in brand werd gestoken. De bus die u nam werd belaagd maar u kon toch heelhuids thuis geraken. De kinderen kregen psychologische problemen en werden ook geslagen op school. In 2010 kon u zichzelf niet beheersen tijdens een les en u legde uw studenten uit dat Xinjiang niet van China afhing voor 1949 en had u het over de Turken en de relatie met Turkije. Midden december 2010 riep de secretaris u naar zijn bureau en vertelde u dat een van uw studenten een kaart had getekend van Oost-Turkestan. Al de leiders waren in zijn kantoor verzameld en u ontkende er iets af te weten van diens kaart. Ze geloofden u niet en droegen u op te stoppen met lesgeven. U stopte met lesgeven en niemand sprak nog met u of keek nog naar u. Na een week liet een voormalige collega, werkzaam op het partijbureau van de universiteit, u weten dat als u daar zou blijven wonen, uw leven in gevaar was. U dacht dat het veiliger was uw land te verlaten. U brengt uw man niet op de hoogte, u vertelt hem dat u op reis gaat met de kinderen en eind januari 2011 vliegt u met hen naar Guangzhou. Een paar dagen later vliegen jullie door naar Thailand waar jullie een week bleven. Vervolgens gingen jullie naar Maleisië waar jullie ook een week bleven. Dan vlogen jullie naar Turkije midden februari en bleven daar twee maanden en op 16 april vlogen jullie naar België waar jullie zich vluchteling verklaren op de luchthaven.

B. Motivering

Na uw gehoor op 11 mei 2011 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om de volgende redenen.

Er werd u gevraagd naar de relatie die u heeft met uw echtgenoot waarop u stelde 'een man – vrouw relatie' te hebben. Op de vraag waarom uw echtgenoot niet hier is, stelt u dat zijn paspoort geconfisqueerd werd na het vijf juli bloedbad, maar u weet niet waarom ze dat deden. Op de vraag of uw echtgenoot op de hoogte is van de problemen die u had, antwoordt u eerder ontwijkend dat uw echtgenoot afweet van 'sommige problemen met de school'. Op de vraag om verduidelijking, zegt u dat hij wist van de problemen tijdens de les, dat u de studenten antwoorden gaf en bekritiseerd werd. Er wordt u vervolgens gevraagd of er in China intussen nog wat gebeurde, of u nu "vermist" bent met de kinderen. U stelt hierop dat het instituut van plan was na het jaareinde uw dossier over te maken aan de overheid. Op de vraag hoe u dat wist, zei u 'dat uw echtgenoot u een woord zei' en u zo die informatie heeft. Op de vraag sinds wanneer u deze informatie had, stelt u uw verklaringen bij en poneert u dat u dit niet via uw echtgenoot hebt vernomen, maar dat u het al wist van tevoren, toen u nog in China was, maar dat u wel via uw man weet dat ze u ontslagen hebben. Wanneer u dan geconfronteerd wordt met het feit dat u toch al eerder van uw ontslag op de hoogte was, dat dit toch geen nieuws meer was, zegt u dat uw man u het signaal gaf dat de politie u zocht, u had hem twee keer gebeld vanuit Turkije (Gehoorverslag CGVS, 11 mei 2011, pp. 13-14). Uit bovenstaande blijkt dat u uw antwoorden telkenmale aanpast.

Op de vraag of ze u thuis komen zoeken moet u het antwoord schuldig blijven. Op de vraag of u brieven, uitnodigingen, waarschuwingen van politie of rechtbank ontving, poneert u dat ze een onderzoek begonnen na het Chinese Nieuwjaar om dan uw verklaringen onmiddellijk aan te passen en te stellen dat dit een mogelijkheid is maar dat u het eigenlijk niet weet. Hierop wordt u dan expliciet gevraagd of dit wil zeggen dat u dus niet op de hoogte bent van een brief of convocatie die voor u gekomen is. U ontwijkt het antwoord en beweert te weten dat er gevaar was omdat u dat hoort in de stem van uw man. Op de herhaling van de vraag of u informatie heeft gekregen dat er een brief is voor u, ontkent u formele convocaties ontvangen te hebben wanneer u in China was. Hierop wordt u nogmaals gevraagd of u, sinds u het land verlaten heeft, enige informatie heeft bekomen over een brief of convocatie, waarop u begint over 2007 en stelt dan een convocatie ontvangen te hebben.

Gezien dit geen antwoord is op de aan u gestelde vraag, wordt u opnieuw gevraagd of u een convocatie ontvangen heeft nu u China verlaten heeft en dan stelt u 'een rode brief convocaties' ontvangen te hebben. U beweert vervolgens dat de universiteit die brief in april aan uw man gaf. Er stond in dat u moest stoppen met lesgeven. Op de vraag of het hier dan niet 'gewoon' een officiële ontslagbrief betreft, antwoordt u naast de kwestie en stelt dat die rode brief publiekelijk aangekondigd wordt. U licht dit toe en zegt dat ze dat bediscussiëren tijdens de politieke bijeenkomsten. Hierop wordt u dus geconfronteerd met het gegeven dat die rode brief toch geen verrassing kon zijn voor uw man en u ontwijkt hierop weer een antwoord door te zeggen dat u niet over alles kan praten met uw man. Er wordt u dan gevraagd of uw man wist van uw ontslag en u bevestigt dit. Bij confrontatie met uw eerdere verklaring waarin u gesteld had dat uw **man van niets wist, dat hij denkt dat jullie op vakantie zijn** (Vragenlijst DVZ ter voorbereiding gehoor CVGS, 22 april 2011, punt 5), zegt u dan weer dat uw man weet heeft van de twee waarschuwingen in 2001 en 2007, maar dat hij niet weet dat u naar hier kwam om asiel aan te vragen. Op de vraag om dit uit te leggen, begint u over de moeilijkheden om te telefoneren vanuit Turkije. Wanneer u gevraagd wordt wat uw man denkt dat u aan het doen bent, zegt u niet in detail nagedacht te hebben maar voorrang te hebben gegeven aan het vinden van een veilige plek. Er wordt u gevraagd wat u hem gezegd heeft en u stelt dat u depressief was in die periode en hem gezegd heeft dat u de kinderen nam en even op vakantie ging. Wanneer u er wordt op gewezen dat uw uitleg niet kan overtuigen, probeert u uw manier van handelen te vergoelijken door te stellen dat er in Xinjiang mensen zijn die dat doen, dat er moeders zijn die met de kinderen reizen. Uw uitleg kan andermaal niet overtuigen aangezien uw vertrek een ingrijpende demarche is die invloed heeft op alle leden van uw gezin en er van kan worden uitgegaan dat een dergelijke voornemen besproken wordt tussen echtelieden, a fortiori wanneer er kinderen in het spel zijn. Er wordt u expliciet gevraagd of u met uw man gesproken heeft in 2010 over uw problemen aan de universiteit, waarop u dan, alweer ontwijkend, zegt een beetje maar niet in detail, u zou bang zijn geweest. Er wordt u gevraagd of u bang bent voor uw man, waarop u vertelt dat u hem over uw situatie sprak, u zei hem echter niet alles. Opnieuw wordt u gevraagd of u bang bent voor uw man waarop u zegt dat jullie elkaar in het dagelijkse leven niet veel spraken. Op de vraag of u problemen heeft met uw man, beweert u een normale relatie te hebben. Gezien u zelf stelt dat u geen problemen had met uw echtgenoot is er geen enkele reden waarom u geen overleg met hem zou hebben gepleegd alvorens een dergelijke stap te zetten. Uw man weet echter niet waar u bent. Hij weet evenmin waar zijn kinderen zijn (Gehoorverslag CGVS, 11 mei 2011, pp. 13 - 16). Dit kan bezwaarlijk een normale situatie genoemd worden en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze door u geschilderde gang van zaken.

Wanneer u gevraagd wordt of u kunt bewijzen het hoederecht over de kinderen te hebben, beweert u dat uw echtgenoot u de toestemming gaf. U gaat eraan voorbij dat het verlenen van toestemming om met uw kinderen in het buitenland te verblijven niet gelijkstaat aan een officieel hoederecht. Een eenvoudige toestemming om te gaan reizen met de kinderen staat niet gelijk met een vlucht naar het buitenland gekoppeld aan een asielaanvraag, die bij aanvaarding ervan ook het verblijfsrecht van de kinderen in het ontvangende land inhoudt en dus impliciet de scheiding van de achtergebleven ouder tot gevolg heeft. U geeft niet aan dat u uw man op de hoogte heeft gebracht van die feitelijke scheiding en uw asielaanvraag. Op de vraag naar het bewijs daarvan, zegt u dat het een mondelinge toestemming betrof en dat jullie als toerist weggingen. Hierop wordt u ermee geconfronteerd dat wanneer u uw kinderen gewoon meeneemt maar geen bewijs neerlegt van uw hoederecht, dit geïnterpreteerd kan worden als ontvoering. U beweert hierop dat u schriftelijke toestemming kan verkrijgen van uw man en er wordt u op gewezen dat uw echtgenoot dient te weten waar zijn kinderen zijn (Gehoorverslag CGVS, 11 mei 2011, p. 16). Na het gehoor bezorgt uw advocaat per e-mail ons een brief die zou opgesteld zijn door uw echtgenoot (Brief advocaat B. D. S., referentie BD//BD/BD43.708p dd. 16 mei 2011 met twee bijlagen). Het betreft een ingescande handgeschreven brief in bijlage waarin uw beweerd echtgenoot zijn toestemming zou geven dat u zich in België bevindt met beide kinderen. Het betreft enkel een handgeschreven brief die om het even wie had kunnen opstellen, uit niets valt op te maken dat deze brief daadwerkelijk door de vader van uw beweerd kinderen, uw beweerd echtgenoot, zou opgesteld zijn. U zou telefonisch contact hebben opgenomen met uw man, die deze verklaring zou ingescand hebben en per e-mail overgemaakt hebben. U laat na te bewijzen van op welk e-mail adres uw echtgenoot u dit gestuurd heeft. Het betreft daarenboven slechts een scan en geen authentiek document. Het Commissariaat-generaal kan dan ook geen genoegen nemen met een handgeschreven ingescande brief waarbij uw zogenaamde echtgenoot zich ermee akkoord verklaart dat de beide kinderen zich bij u bevinden en na hun asielprocedure in België verblijven.

Daarenboven wijzen nog andere elementen op het feit dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegt. U beweert een universitair diploma behaald te hebben aan de Xinjiang Normaal Universiteit, in het

geromaniseerde schrift van de Chinese karakters (=pinyin) is dat Xinjiang Shifàn Dàxué in geschiedenis. U beweert hierna les te zijn gaan geven in geschiedenis aan de Urumqi Shifan Xuexiao die volgens u in 2008 omgevormd werd tot de Urumqi Vakuniversiteit, in het Engels Urumqi Vocational University en in het pinyin Chinees Wulumùqí Zhíyè Dàxué (Gehoorslag CGVS, 11 mei 2011, p. 7). U koppelt uw problemen met de Chinese overheid uitgerekend aan uw beroep. Toch legt u niets voor ter staving van uw beroep. Nochtans zijn er indicaties dat u al maanden in de weer was met het treffen van voorbereidingen om te vertrekken. U kocht geruime tijd voor het incident in december uw paspoort en dat van de kinderen aan op de zwarte markt (Gehoorslag CGVS, 11 mei 2011, pp. 9-10). De paspoorten werden uitgegeven op 23 juni 2010, wel een half jaar voor het incident van december 2010. Midden december krijgt u te horen dat u geen les meer mag geven, een week later krijgt u een advies dat u doet besluiten te vertrekken en uw daadwerkelijke vertrek ligt weken later, meer bepaald in januari 2011. U had gezien deze door u beschreven gang van zaken toch ruimschoots de tijd bewijzen te verzamelen van uw beroep dat u sinds meer dan tien jaar uitoefende en van uw beweerde ontslag dat de aanleiding vormde voor uw vertrek. In dit kader dient verder nog te worden aangestipt dat er van uw beweerde echtgenoot inderdaad academische referenties te vinden zijn en wel in het instituut en het vak waarin u ook opgeeft dat hij werkzaam is, met name in folkore op de Xinjiang Shifàn Dàxué en hij zelfs terug te vinden is met zijn identiteitskaartnummer op internet zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie zich bevindt in het administratieve dossier. Er is echter niets terug te vinden over u in combinatie met het door u voorgehouden beroep. De enige informatie die terug te vinden is, betreft eigenaardig genoeg iemand met exact dezelfde naam zoals die in uw paspoort genoteerd staat en die ook bij onze instanties overgenomen werd, met name Z. M. Zij is ook professor uit Xinjiang en uit de naamgeving af te leiden duidelijk van Oeigoerse afkomst. Tot daar houdt de vergelijking op volgens u vermits u ontkent deze professor te zijn (Gehoorslag CGVS, 11 mei 2011, p. 16). Deze professor is verbonden aan de Xinjiang Landbouw Universiteit, Xinjiang Nóngyè Dàxué in pinyin. Toevallig zijn de karakters, zoals omgezet in het Chinees, ook exact de karakters die voor uw opgegeven naam staan. Deze professor wordt genoemd op een Nederlandse website, waarbij die bewuste professor gedurende maanden onderzoek zou komen verrichten in Nederland.

Er rijzen verder nog problemen met de documenten die u voorlegt. De twee voorschriften van abortus betreffen slechts twee kleurenkopies waarvan de authenticiteit niet na te gaan valt. Tevens legt u van uw kinderen geboortecertificaten neer, maar ook hier betreft het kleurenkopies die gemakkelijk te vervalsen zijn. Bovendien is er geen uitgiftedatum op vermeld. Ook wat uw huwelijkslicenties betreft, dient er alweer geconstateerd te worden dat u enkel maar kopies voorlegt. Opmerkelijk genoeg blijken deze uitgegeven te zijn op 18 januari 2011, daar waar uw huwelijk dateert van 10 juni 1998. Van uw hukou legt u dan wel een origineel exemplaar voor. In dit kader dienen er echter een aantal bemerkingen te worden gemaakt. Een hukou wordt bij een huwelijk verstrekt aan het gezinshoofd. Gebeurtenissen zoals verhuizing, geboorte, huwelijk en overlijden kunnen digitaal of met de hand (onder andere door doorhalen) worden ingevoerd in de hukou-administratie. Een hukou-boekje wordt uitgereikt aan het gezinshoofd na diens huwelijk. Jullie hukou boekje dient dan ook sinds 1998 in gebruik te zijn. Er dient echter vastgesteld te worden dat elke pagina uitgereikt werd op 7 januari 2011. Al deze pagina's zitten los in het boekje. U heeft helemaal niet aangegeven dat uw origineel recent voor uw vertrek verloren was geraakt en u duplicaten heeft moeten laten aanmaken. U had in het bezit moeten zijn van een hukou uit 1998, met daarbij telkens de nodige aanvullingen en wijzigingen maar u legt daarentegen een hukou neer die volledig op een recente datum is uitgegeven.

Bovendien is het adres dat in het boekje opgegeven wordt, met name Wulumùqí shì (Urumqi stad) Shayibakè Qu (Shayibake district) Xin yi lù (Nieuwe Medische weg) **125 hào (nummer) 4 hào (nummer) lóu (verdieping) 1 danyuán 205 hào** helemaal niet in overeenstemming met het adres dat u opgeeft tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal waar u stelt gewoond te hebben op volgend adres: Wulumùqí shì (Urumqi stad), Shayibakè Qu (Shayibake district), Xin yi lù (Nieuwe Medische weg), **19 hào (nummer) 19, Xinjiang Shifàn Dàxué (Xinjiang Normaal Universiteit), Jiashu yuàn = Familie instituut/plein (residentie) 25 hào (nummer) 2 lóu (verdieping), danyuán (ingang/eenheid) 2 lóu (verdieping) 2, zuo shou (linkerkant)**. U behoudt dus wel de stad, het district en de Nieuwe Medische weg, maar geeft verder een ander gebouwnummer op: 125 in uw hukou tegenover 25 voor het Commissariaat-generaal. Op uw identiteitskaart prijkt dan weer een ander adres: stad, district en Nieuwe Weg blijven idem, maar hier staat **2 hào (nummer) fù (aanhangsel) 2 hào (nummer) lóu (verdieping) 1 danyuán (ingang/eenheid) 205**. Er is u voor het Commissariaat-generaal nochtans letterlijk gevraagd de adressen te geven waarop u woonde (Gehoorslag CGVS, 11 mei 2011, p. 6). U stelde op het daar opgegeven adres gewoond te hebben sinds ongeveer 2002. Uw identiteitskaart werd uitgegeven op 7 juli 2010, uw hukou-boekje op 7 januari 2011. De discrepantie tussen deze drie

adressen valt dan ook op. Bovendien is het eigenaardig dat in het hukou-boekje er duidelijk pagina's ontbraken. U verklaarde hierover meteen dat de bladzijde van uw man ontbrak en weet dit aan **speelgedrag van de kinderen die er daags tevoren mee gespeeld hadden en zo die bladzijde misschien zoek geraakt** was (Gehoorverslag CGVS, 11 mei 2011, p. 5). Wanneer uw advocaat later per e-mail nog stukken overmaakt, verklaart hij in zijn begeleidend schrijven dat die bewuste pagina zich **nog in China bij uw echtgenoot** bevond (Brief advocaat B. D. S., referentie BD//BD/BD43.708p dd. 16 mei 2011 met twee bijlagen). Het kan niet overtuigen dat wanneer u het hukou-boekje meeneemt, u dan niet meer zou weten of u de bladzijde van uw echtgenoot erin gelaten heeft dan wel in China voor hem achtergelaten heeft. U merkt op 24 mei 2011 op, wanneer u zelf een vertaling doorstuurt van de bewuste ontbrekende pagina van uw man die u plots toch heeft te pakken gekregen, dat het adres op de hukou niet klopt. U wenst toe te voegen dat er een fout staat en verklaart dat u sinds 2002 woont op het adres van **Xinji straat 25 – gebouw 2 – appartement 204**. Dit is weerom een ander adres dat u opgeeft, zonder enige uitleg hoe het kan dat u sedert 2002 op een adres woont dat niet in overeenstemming is met deze van een hukou uitgegeven in januari 2011 en evenmin met deze van een identiteitskaart uitgegeven in juli 2010 (Vertaling gegeven door Mevrouw Z. M. genoteerd door E. R., e-mail dd. 24/05/2011 met onderwerp 6.800.122 – Z. M., bijlage vertaling). Ook werd er vastgesteld dat u bladzijden uit de paspoorten gescheurd heeft. Volgens uw verklaring zijn dat de bladzijden waarop een Turks visum en Turkse stempels stonden (Werkfiche kandidaat politiek vluchteling, bijkomende inlichting aangaande zijn asielaanvraag, verslag BN/1886/11).

Uit bovenstaande bevindingen kunnen we concluderen dat u cruciale informatie achterhoudt en dat er dusdanig grote vraagtekens rijzen over de echtheid van uw voorgelegde documenten, dat ook essentiële elementen inzake uw identiteitsgegevens niet onvoorwaardelijk als betrouwbaar kunnen aangenomen worden. Het is verder niet aannemelijk dat u zogenaamd te maken zou gehad hebben met een eerdere berisping en waarschuwing en dat u dan uw echtgenoot daarover inlichtte, maar dat u naar aanleiding van uw ontslag bang was geworden, u uw echtgenoot niet zou ingelicht hebben en uw kinderen meeneemt onder het voorwendsel met hen op reis te gaan. Zo ook is het niet aannemelijk dat u met geen woord heeft gerept over enige betrokkenheid bij het 5 juli evenement in uw verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken, a fortiori voor een geschiedenisleerkracht die zou moeten weten waar zwaartepunten en prioriteiten liggen. Ook al wordt u gevraagd om u te beperken, er is duidelijk de vraag gesteld naar een overzicht van de belangrijkste feiten. Bovendien werd er u ook de kans geboden in de vraag na het overzicht van de belangrijkste feiten, of u behalve deze door u aangehaalde problemen nog problemen heeft gehad met a) uw autoriteiten, b) medeburgers of c) problemen van algemene aard. U heeft hierop ontkennend geantwoord (Vragenlijst DVZ ter voorbereiding gehoor CVGS, 22 april 2011, punten 5 en 6). Geconfronteerd met deze omvangrijke, niet te verwaarlozen omissie, beweert u dat er u niet genoeg tijd was gegeven en dat u gezegd was dat u in het tweede interview in detail kon vertellen (Gehoorverslag CGVS, 11 mei 2011, p. 18). Dat u pas op het tweede gehoor in detail kan vertellen ontslaat u echter niet van de verplichting om te antwoorden op de vraag om de belangrijkste feiten reeds op te sommen en aan te geven.

Gelet op het feit dat u niet aannemelijk kan maken uw land ontvlucht te zijn met uw kinderen omwille van problemen met de autoriteiten zonder dit met uw echtgenoot besproken te hebben, gezien de vraagtekens aangaande uw identiteit, gezien het gebrek aan bewijsstukken aangaande uw beroep en beweerde ontslag, dient er geconcludeerd te worden dat u er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert als middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4, §2, b en 48/5, 52 en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980.

2.2. Op welke wijze de bestreden beslissing artikel 52 van de vreemdelingenwet zou hebben geschonden kan niet worden ingezien nu dit artikel enkel een regeling betreft van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing werd

bovendien genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet te weigeren. Daarenboven toont verzoekster niet *in concreto* aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden. Dit onderdeel mist juridische grondslag.

2.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meent dat, niettegenstaande de talkrijke neergelegde (identiteit)stukken, geen duidelijkheid bestaat over verzoeksters identiteit. Hij voegt algemene informatie toe over de mensenhandel die uitnodigt tot voorzichtigheid met Chinese identiteitsdocumenten (stuk 14 van het administratief dossier). In het licht van onder meer deze aan het administratief dossier toegevoegde informatie maar ook het aan het verzoekschrift toegevoegde "*Thematisch ambtsbericht Xinjian*" (Den Haag, Dienst Consulaire Zaken en Migratiebeleid, Afdeling Asiel, Hervestiging en Terugkeer, maart 2011), is het aangewezen minstens uitsluitel te krijgen over de bewijswaarde van verzoeksters paspoort waarmee ze tweemaal in China reisde (naar Guangzhou en drie dagen later naar Thailand) en voorts naar Kazachstan, Maleisië en Turkije. Uit het rapport van de grensinspectie blijkt evenmin of verzoeksters paspoort (en deze van haar kinderen) vals is of vervalst werd door een bladzijde uit te scheuren met stempels van Turkije. Het feit dat verzoekster met een geldig paspoort het land heeft verlaten -wat op zich geen beschermingsnood uitsluit- zou minstens uitsluitel kunnen geven over de geldigheid van de talrijke neergelegde documenten inzake haar academische loopbaan, haar huwelijk, haar woonplaats en de reistoestemming van haar echtgenoot voor de kinderen. Aldus kan verzoeksters profiel komen vast te staan te meer nu de bestreden beslissing uitvoerig ingaat op "*ook*" een "*professor uit Xinjiang van Oeigoerse afkomst (...) verbonden aan de Xinjiang Landbouw Universiteit, Xinjiang Nóngyè Dàxué in pinyin. Toevallig zijn de karakters, zoals omgezet in het Chinees, ook exact de karakters die voor uw opgegeven naam staan. Deze professor wordt genoemd op een Nederlandse website, waarbij die bewuste professor gedurende maanden onderzoek zou komen verrichten in Nederland*" (stukken 4-10 toegevoegd aan het administratieve dossier). Het volstaat immers niet een dergelijke hypothese naar voor te schuiven aan de hand van algemene informatie, wanneer nader onderzoek van publieke academische informatie uit Nederland op het eerste zicht niet lastig kan zijn.

3. Ten slotte werden ter terechtzitting bijkomende originele stukken neergelegd – schooldiploma's, loonfiches en een verzendingsbewijs van de post – waarover de CGVS geen onderzoek heeft kunnen verrichten.

4. Krachtens artikel 39/2, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. *In casu* kan de Raad niet tot een bevestiging of hervorming komen zonder aanvullende onderzoeksdaten te moeten bevelen onder meer met betrekking tot de authenticiteit van de voorgelegde identiteitsdocumenten en de nieuwe stukken. Met het oog op een goede rechtsbedeling wordt de bestreden beslissing vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 juni 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK